



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica**

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi  
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum  
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina  
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et  
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -  
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ  
collectus: & usui accommodatus

**Druzbicki, Kaspar**

**Ingolstadii, 1732**

**VD18 90066332**

Exerc. 5. De Cælestis Beatitudinis super labores excessu.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45396**

miorum, non te deterreat certamen laborum : sed quidquid potest manus tua nunc instanter operare : quoniam nec ratio, neque consilium, neque sapientia, neque fortitudo, est apud inferos, quo tu properas. O Domine auge fidem, auge amorem, auge æstimationem, auge desiderium beatitudinis cælestis in me: Et simul auge conatum, auge studium, auge robur, auge sapientiam, auge perseverantiam, ad negotiandum, ad laborandum, ad patiendum, ad moriendum pro vitâ eternâ. Nam si oportuit pati Christum tuum, Dominum meum, Et ita intrare in gloriam suam; quid jam me servum, Et mancipium per omnia indignissimum, oportet facere.

### EXERCITIUM V.

De Cælestis Beatitudinis super labores excessu.

1. **S**Tatue te in Cælo præsentem, & intra in locum illum tabernaculi admirabilis, usque ad Domum Dei, in voce exultationis & confessionis, sonus epulantis.

2. Ad declarandam cælestis beatitudinis magnitudinem, ad conciliandum illi Amorem, æstimationem, ad excitandum illius desiderium, & demum ad provocandum pro illius adeptione laborandi studium; facit quam plurimum: videre; cælestis beatitudinis super omnes labores, superque omnia merita, quæ pro illius acquisitione à Creatura exerceri aut exhiberi possunt, excessum.

3. Testantur illum; tum multa ex suprâ dictis, tum specialiter expressa illa affirmatio; Non sunt condignæ passiones, hujus temporis, ad futuram gloriam quæ reve'abitur in nobis: quâ unicâ assertionem Paulus, tum omnem nobis superbiam,

Rom. 8. 18.

DRUR  
SICK  
: 430  
II  
V  
7





ac de nostris meritis, laboribusque, quancumque  
 ii sint, præsumptionis nervum incidit: tum beati-  
 tudinis cælestis prægrandem quandam magnitu-  
 dinem exposuit: tum munificentiam, magnifi-  
 centiamque Dei, in præmiandis Sanctis suis com-  
 mendavit: tum denique incredibilem quandam  
 hujus præmiationis, seu beatitudinis supra omnia  
 nostra, quæ habere & afferre possumus, merita,  
 excessum, meritorumque cum ipsâ imparitatem  
 atque tenuitatem explicavit.

4. Ad hoc ipsum explicandum, facit maximè:  
 ejusdem Apostoli non minus graphicè de hoc  
 ipso excessu dictum. Id, quod in præsentis est,

*2. Cor. 4. 17. momentaneum, & leve tribulationis nostræ, supra  
 & 18. modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus opera-*

*2. Cor. 5. 1. dentur, sed quæ non videntur. Quæ enim videntur  
 temporalia sunt, quæ autem non videntur, æterna  
 sunt. Scimus enim, quoniam si terrestris domus no-  
 stra hujus habitationis dissolvatur, quod ædificatio-  
 nem ex Deo habemus, domum non manufactam, æter-  
 nam in cælis.*

5. His consona sunt, etiam Domini nostri hæc  
 de re pronunciata, atque promissa: ait enim:

*Deut. 6. 38. Videte quid audiatis. In quâ mensurâ mensi fueri-  
 tis, remetietur vobis, & adjicietur vobis. Mensu-  
 ram bonam, & confertam, & coagitatam, & super-  
 effluentem dabunt in sinum vestrum. Et alio loco*

*Matt. 25. 12. Dominus idem ait: Euge serve bone, & fidelis, quia  
 super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam,  
 intra in gaudium Domini tui. Multa paucis op-  
 ponit, multa præmia paucis meritis, paucisque  
 laboribus, promittit: & insuper non gaudii sui in-  
 servum, sed servi in gaudium suum, ingressum*

spon-



spondet, aut potius exhibet: ostendens excessum redundantiamque gaudii, seu præmii: ut quod non esset solum excepturus servus, sed quo præterea propter ejus copiam, & supereffluentiam, excipiendus, explendus, & circumfluendus (tanquam piscis mari suo) undique sit. Eundem ipsum Excessum beatitudinis cælestis, supra nostra quævis merita, indicat Dominus illo centuplo. *Omnis, inquit, qui reliquerit, &c. propter me, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit.* *Matt. 19. 29.*

6. Ejusdem Excessus figuram ac imaginem exhibet: quod Scriptura Sacra narrat, de Salomonis Regis, in Reginam Saba munificentia: atque de excessu, quo omnes, Reginæ sibi factas donationes, longissime superavit suorum donorum excellentiâ, & multitudine, quæ illi obtulit munere Regio. In ejusdem excessus figurâ, Deus filiis Israël pro relictâ Ægypto, in quâ durissimam, & abjectissimam servitutem servierant, dedit *terram lacte & melle manantem.*

*Deut. 26. 9.*

7. Et nimirum, pertinebat hoc ad Magnificentiam, Generosissimamque Dei nostri indolem: non tantum non vinci à Creaturis in liberalitate, atque profusione erga se: sed etiam centies, & millies, & infinities se liberaliorem exhibere illis ipsis illis. In quo advertendum est, aliquid notatu dignum. Nempe quod Creaturæ, DEO, ejusque Voluntati, Amori, & Gloriæ, totas se impendant: & verò etiam superimpendant. Deus quoque Creaturarum talium saluti, remuneracioni, beatitudini, totum quoque se impendit, superimpenditque. Et in hoc videtur esse quædam paritas, vel magis paritatis umbra, inter nostram in Deum, & Dei in nos liberalitatem, profusionemque

D d §

nemque

Handwritten notes on the right margin, including the word "Dicitur" and other illegible scribbles.



nemque: siquidem ex utrâque parte totum impenditur, quod habetur: tota Creatura in merendum benè de Deo, totus Deus in remunerandam Creaturam seipso Deo. Nihilominus quia plusquam abyssale Chaos esse inter immensam Excellentiam Dei, & minutissimam, propeque, ac propriè nihilissimam portionem Creaturæ; Nulla ideo est, nulla omnino proportio Creaturæ, cum suis meritis, laboribusve ad Deum, & Dei cum suis præmiis, remunerationibusque ad Creaturam. Nostra omnia quæ offerimus, mensurantur minuto, & momento: Divina verò, quæ accipimus, mensurantur ipso Deo, ejusque immensitate, & æternitate.

8. Denique labores nostri, excepto, quod sint Dona & Bona Dei, quid sunt collati cælesti Beatitudini?

1. Omnis labor noster hujus Vitæ pro Deo revera admodum levis est: Neque enim fallax est quid dixit; *Tollite jugum meum super vos, jugum enim meum suave est, & onus meum leve.* At beatitudo cælestis, est grandissimis omnibus, sive

*Genes. 15. 1.* otiiis, sive negotiis, grandior ampliorque. *Merc.*  
*2. Cor. 4. 17.* *ces est magna nimis. Glorie pondus est immensum.*  
*Matt. 25. 21.* *Gaudium Domini est, non quod capias tu, sed à quo capiaris & superobruaris tu. Quid grandius quam super omnia bona Domini Dei sui constitui? quàm videre DEUM sicuti est? DEUM habere, Deum possidere, Deo frui, Deo gaudere, Deum amare, Deo beatum esse, Deum laudare, & superexaltare, in sæcula sæculorum?*

2. Omnis labor noster pro Deo, & pro beatitudine cælesti, est brevis, imò brevissimus, atque adeo momentaneus: quia tantum hujus vitæ: quæ



quæ est merus vapor ad modicum parens, & morte finitur, ad quam vita nostra omni velocitate velocius volat: At cælestis beatitudo æterna est: initium habet, finem non habet: quamdiu Deus erit Deus, qui semper est, eritque Deus; aliàs non esset Deus: tamdiu beatus erit Beatus, quia Deo est Beatus: aliàs non esset Beatus.

3. Omnis labor noster, pro Deo, & Cælo, vilis est, si suâ naturâ spectetur suisque momentis expendetur: audiamus Dominum dicentem: *Quò mibi multitudinem victimarum vestrarum? Nunquid sanguinem hircorum potabo &c.* Deinde; *cum omnia feceritis, quæ præcepta sunt vobis, dicite, servi inutiles sumus, quod debuimus facere fecimus.* Ipsa mors, seu vitæ in mortem expositio, ipsa sanguinis effusio, atque effusio nostra: quantulâ, seu quantulæ rei est? in quem usum venit DEO? Nos quidem his nihil possumus facere majus: at tamen hoc nostrum maximum, revera coram Deo, & in semetipso, est minimum, vilissimum, inutilissimum, planeque nihilum. Affectio Amoris nostri in Deum, pretiosissima & dignissima est omnium affectionum: hæc tamen ipsa tam nihil est, quàm nos ipsi sumus nihil: neque affectio nihili, potest esse aliud nisi nihil: esto totum universum, omnisque populus creaturarum, toto se in hanc affectionem transeat: unde nec aliud quidquam Deo confert, nisi nudum nihil. At Cælestis Beatitudo, quæ nobis pro laboribus nostris rependitur, ipsa sibi ad omnem magnitudinem pretii, & æstimationis sufficit: nec ei quidquam addi potest, si Beatitudo est. Pretium ejus, omnia bona: & totus Deus: & æternitas possessionis, fruitionisque ejus. Quis autem potest esse

Isaia 1. 11.  
Ps. 49. 13.  
Luc. 17. 10.

DRUR:  
PICKI  
: asca  
II  
V  
7



esse major, & melior, & alius usus Dei, quàm esse Beatum Deo ipso? Certè Deus hunc unum & solum, & summum, & omnem usum habet sui, quòd sit Beatus seipso.

4. Omnis labor noster pro cælesti Beatitudine, & pro Deo, unius tantùm, aut alterius generis est. Impares enim sumus pluribus: ac multò minùs pares omnibus. Possumus quidem desiderare labores quàm plurimos, sed desiderare tantùm: ultra desideria vix à nobis itur: imò ipsa desideria sua nemo nostrùm satis assequitur, & argumentum est, esse perexigua: si nostræ affecutioni seu executioni sint paria. At Beatitudo Cælestis, omnis generis habet in se præmia, habet flumina, habet fontes, habet ipsum mare præmiorum, cum æternitate. Est status omnium bonorum accumulatione perfectus. Si quod boni genus in Beatitudine Cælesti non est, illud beatitudine cælesti indignum est, proinde nec bonum est, ac ideo meritò in eâ non est. Denique: A sæculo non est auditum, neque aures perceperunt; oculus non vidit, Deus absque te, quæ præparasti expectantibus te. Occurristi lætanti, & facienti Justitiam: canit Evangelista Propheticus, ex eoque Apostolus.

P R A X I S.

**I**ta est Domine: ita est: quia tu DEUS noster vincis, & excedis omnia. Vincis non solum scientiam, non solum potentiam, non solum dignitatem, non solum dilectionem, non solum bonitatem nostram, sed etiam merita nostra, laboresque nostros. Revera Domine, non sunt condignæ passiones omnes nostræ presentis temporis ad illam gloriam, ad illum honorem, quo tu coronas nos pervenientes ad te.

Quod



Quod oculus non vidit, quod nec auris audivit, quod nec in cor hominis ascendit, hoc tu Domine preparasti iis, qui diligunt te. Superas merita, excedis vota, supergrederis desideria, vincis cogitationes, transcendis capacitates nostras; quantum tuâ Divinâ magnificentiâ dignum est, tantum circa nos beatitudine explendos, superexplendosque facis. Ergo nemo nostrum, dicat: multum amavi, plurimum laboravi, magna passus sum, multa sunt merita mea. Nihil enim condignum est his, quæ Deus preparavit, his, qui diligunt eum. Omnia omnium Sanctorum promerita, ad Bonum quod Cælesti Beatitudine possidetur in æternum, saltem momento unico possidendum, non sunt omnino condigna: & unus aliquis ostendet, aut obtendet, magnitudinem, multitudinemve meritorum suorum? Absit, absit, ut omni plenitudine plenissimus DEUS, vincatur ab inanitate, & nihilitudine Creaturarum: vinceretur autem, si vel adæquaretur saltem. Scimus: quod Deus noster pronus sit magis ad benignè quàm ad asperè faciendum: & quod misericordia ejus superexaltat iudicium ejus: & quod miserationes ejus sint super omnia reliqua opera ejus. DEUS ergo noster, habuit diluvium iræ suæ magnæ nimis, quo delevit per aquas scelera mundi: habebit diluvium potestatis suæ grandis nimis, quo delebit per ignem, istud consensescens universum: habet diluvium vindictæ suæ finem non habentis, quo de penis æternis damnatorum, ascendet fumus tormentorum eorum in sæcula sæculorum: Et non habebit Deus diluvium beatitudinis æternæ, quo superexcedat, & superobruat in immensum amplius atque amplius merita & labores electorum suorum? Utique Dominus diluvium inhabitare facit in domo sua, & sedebit, atque



que regnabit Dominus Rex universæ felicitatis, atque beatitudinis, cum suis, & in suis Sanctis, in æternum: Vincens eos, triumphans eos, obruens eos, diluvio miserationis, diluvio beatitudinis, diluvio divitiarum, diluvio gaudii, diluvio bonorum suorum, diluvio suæ ipsius Essentiæ atque perfectionum, diluvio possessionis æternæ. Tunc o beatissima Natio Electorum Dei, tunc videbis, & afflues, & mirabitur, & dilatabitur cor tuum, quando conversa fuerit ad te plenitudo maris: quando Deus non solum fluvium pacis beatæ immittet in te: non solum torrente voluptatis potabit, & inebriabit te, non solum ad vitæ fontes aquarum ducet te, sed etiam diluvio, quo omnium beatitudinis æternitatem, æternamque beatitudinem, super, superque implet, te quoque superimplebit, superobruet, supersepeliet in æternum.

## EXERCITIUM VI.

De Tedio ad Cælestem beatitudinem.

1. **S**tatue te in Cælo præsentem, & intra in locum illum tabernaculi admirabilis, usque ad Domum Dei in voce exultationis, & confessionis, sonus epulantis.

2. Ea est conditio Vitæ nostræ hujus mortalis, ut licet eam nihil sit miserius, tamen nos minime tædeat illius: adeo vix unum, alterumve de nobis reperias, qui ex animo dicat; *Tædet animam meam Vitæ meæ*: vel: *Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est: multum incolatus fuit Anima mea: sed patim amamus miseri miserrimas nostras miserrimas.*

3. E contra, ea est beatæ Vitæ, quoad nos

hic